

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΤΟΥ Α. ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΥ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Β'. ΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ

ΥΠΟ

Γ. ΜΠΙΘΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ,

“Οδός Γ”. Σεπτεμβρίου 28

1922

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΤΟΥ Α. ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΥ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Β'. ΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ

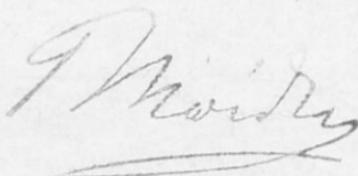
ΥΠΟ

Γ. ΜΠΙΘΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΙΣ «ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ»
‘Οδός Γ’. Σεπτεμβρίου 28
1922

Πρὸς ἀκριβεστέραν καὶ τελειοτέραν κατανόησιν τῆς ἐρμηνείας εἰς πλεῖστα χωρία τοῦ ἐρμηνευομένου συγγραφέως τὰ ὅρματα τῶν κυρίων προτάσεων, τὰ ἀπαρέμφατα τὰ ἔξαρτώμενα ἐξ αὐτῶν, αἱ ἀναλυόμεναι μετοχαὶ, αἱ δευτερεύουσαι προτάσεις κτλ. σημειοθνται διὰ παχυτέρων γραμμάτων ὅμοιως διὰ τὸν αὐτὸν λόγον παρὰ τὴν ἐρμηνείαν τιθενται, πολλάκις ἐν παρενθέσει αἱ ἀντίστοιχοι λέξεις καὶ φράσεις τοῦ κειμένου καὶ λέξεις καὶ φράσεις, αἱ ὅποιαι νοοῦνται ἔξωθεν καὶ χρησιμεύουσι πρὸς συμπλήρωσιν τῶν διαφόρων ἐννοιῶν.

Πᾶν ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ μεταφραστοῦ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ Α'. ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΥ

Κατὰ τὸ θέρος τοῦ ἔτους 349 π. Χ. ἥλιθον εἰς τὰς Ἀθήνας πρέσβεις ἐκ μέρους τῶν Ὀλυνθίων, ἵνα ζητήσωσι τὴν συμμαχίαν καὶ τὴν ταχεῖαν βοήθειαν τῶν Ἀθηναίων πρὸς καταπολέμησιν τοῦ Φιλίππου, δστις εἶχε κηρύξει φανερὰ πλέον τὸν πόλεμον ἐναντίον αὐτῶν, εὔρων ὡς πρόφασιν τὴν ἀρνησιν τῶν Ὀλυνθίων νὰ παραδώσωσιν εἰς αὐτὸν τὸν ἀδελφόν του Ἀρριδαῖον, ὃ δποῖος εἶχε καταφύγει πρὸς σωτηρίαν του εἰς τὴν πόλιν τῶν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ Δημοσθένης ἀπῆγγειλε τὸν παρόντα λόγον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν Ἀθηναίων διὰ τοῦ δποίου ὑποδεικνύει εἰς αὐτούς, δτι πρέπει ἢ ευ οὐδεμιᾶς ἀναβολῆς νὰ συμμαχήσωσι μετὰ τῶν Ὀλυνθίων καὶ ν ἀποστείλωσι τάχιστα τὴν ζητουμένην βοήθειαν καὶ ὑποστηρίζει δτι ἐκ τῆς σωτηρίας τῆς Ὀλύνθου ἔξαρται τὴν ἔξασφάλισις καὶ ἡ διατήρησις τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἰδικῆς των πόλεως.

ΠΡΩΤΟΣ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ

1. Ἀντὶ πολλῶν, ὃ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, χρημάτων *νομίζω*, ὅτι ἡθέλετε προτιμήσει (=έλεσθαι· ἄν), ἐὰν ἥθελε γίνει φανερὸν (τὸ νὰ γίνῃ φανερὸν) περὶ τούτων (τῶν πραγμάτων) περὶ τῶν ὁποίων (=περὶ ὅν) (περὶ τῆς ὑποθέσεως περὶ τῆς ὁποίας) τώρα δὰ σκέπτεσθε, *ἐκεῖνο*, τὸ δποῖον μέλλει (πρόκειται) νὰ ὠφελήσῃ (=συνοίσειν) τὴν πόλιν. Ἐπειδὴ λοιπὸν τοῦτο (ἥ φανέρωσις τοῦ...) ἔχει οὕτως (φέρει τοιοῦτον ἀποτέλεσμα), ἀρμόζει νὰ θέλητε ν' ἀκούητε προθύμως τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ σᾶς συμβουλεύουν· διότι *δχι μόνον*, ἐὰν ἀνέλθῃ τις εἰς τὸ βῆμα τοῦτο (=ῆκει...) προπαρασκευασμένος (νὰ εἴπῃ) ὠφέλιμόν τινα γνώμην, *δθνασθε*, ἀφοῦ ἀκούσητε ταύτην, νὰ τὴν *ἐννοήσητε* (=λάβοιτε ἄν), *ἀλλὰ προσέτι νομίζω* (ὅτι εἶνε) ἵδιον τῆς ἵδικῆς σας τύχης, τὸ δτι δύναται νὰ ἔλθῃ αἰφνιδίως εἰς τὸν νοῦν (=ἔπελθεῖν ἄν) μερικῶν ἐξ ὑμῶν (=ἐνίοις) νὰ εἴπωσιν ἐκ τοῦ προχείρου (=ἐκ τοῦ παραχρῆμα) πολλὰ ἐκ τῶν πραγμάτων ἐκείνων, τὰ δποῖα πρέπει νὰ γίνωσι (=τῶν δεδότων), *ῳστε* ἐξ ὅλων τούτων, (τὰ δποῖα ἐλέχθησαν ὑπὸ τῶν ὁητόρων), ἥ *ἐκλογὴ* τοῦ συμφέροντος (τῆς καλυτέρας γνώμης) ν' ἀποβῇ εἰς σᾶς εὔκολος. *Ἡ μὲν λοιπὸν παροῦσα περίστασις σχεδὸν* (=μόνον οὐχὶ) φωνάζουσα (=ἀφιεὶς φωνὴν) λέγει, δτι πρέπει σεῖς οἱ ἵδιοι νὰ ἐπέμβητε μετὰ δραστηριότητος εἰς τὰ ἐκεῖ πράγματα (τῆς Ὀλύνθου) (=ἀντιληπτέον ὑμῖν αὐτοῖς τῶν πραγ. ἐκείνων), ἐὰν βεβαίως φροντίζετε ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτῶν· *ἡμεῖς δὲ φαινόμεθα*, δτι διαικείμεθα (=ἔχειν) πρὸς αὐτὰ δὲν γνωρίζω κατὰ ποῖον (=ὅντινα) τρόπον (πῶς).

3. Λοιπὸν ἥ ἵδική μου γνώμη εἶνε ἥ ἐξῆς, νὰ ψηφίσητε

μὲν ἀνευ ἀναβολῆς (=ῆδη) τὴν (ζητουμένην ὑπὸ τῶν Ὁλυνθίων) βοήθειαν καὶ νὰ ἔτοιμάσητε τάχιστα (=τὴν ταχίστην), ὅπως ἀποστείλητε ἀπ' ἕδω (=ἔνθενδε) βοήθειαν εἰς αὐτοὺς καὶ (ὅπως) μὴ πάθητε τὸ αὐτὸν (ἀτύχημα), τὸ διόποιον (ἐπάθετε) πρότερον, ν^ο ἀποστείλητε δὲ πρεσβείαν, ἵνα αὐτη (=ῆτις) ἀναγγείλῃ εἰς τοὺς Ὁλυνθίους ταῦτα (τὰς ἀποφάσεις ὑμῶν) καὶ (ἵνα) παρακολουθήσῃ ἐκ τοῦ πλησίου (=παρέσται) τὰ πράγματα αὐτῶν· διότι (=ώς) ὑπάρχει πρὸ πάντων εἰς ἡμᾶς ὁ ἔξης φόβος, μήπως, ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος (=ἄνθρωπος) ἐκεῖνος εἶνε πανοῦργος καὶ ἐπιτίθειος νὰ ἔκμεταλεύῃται (=χρῆσθαι) τὰς περιστάσεις, ἄλλοτε μὲν (=τὰ μὲν) ὑποχωρῶν, δταν τύχη (νὰ ὑποχωρῇ), ἄλλοτε δὲ (=τὰ δὲ) ἀπειλῶν—καὶ τότε εὐλόγως (=εἰκότως) θὰ ἐφαίνετο ἀξιόπιστος εἰς τὰς ἀπειλάς του—ἄλλοτε δὲ διαβάλλων ἡμᾶς εἰς τοὺς Ὁλυνθίους, δτι δὲν παρευρισκόμεθα πλησίου των διὰ νὰ τοὺς ὑποστηρίξωμεν (=τὴν ἡμετέραν ἀπουσίαν) ὑφαρπάση (=παρασπάσηται) καὶ τρέψῃ πρὸς τὸ συμφέρον του (=τρέψηται) σπουδαῖόν τι σημεῖον ἵτης δλης πολιτικῆς καταστάσεως, (=τῶν δλων πραγμάτων) (τῆς Ὁλύνθου).

4. Ἀλλ' ὅμως ὥστε ἀνδρ. Ἀθην., ἐκεῖνο ἐκ τῶν πραγμάτων τοῦ Φιλίππου, τὸ διόποιον (=δ) καθιστᾶ αὐτὸν πολὺ δυσκολοπολέμητον (=δυσμαχώτατον), εἶνε σχεδὸν (=ἐπιεικῶς) καὶ ὠφελιμώτατον εἰς σᾶς· δηλαδὴ τὸ νὰ εἴνε ἐκεῖνος, ἐν ᾧ εἶνε εἰς, κύριος δλων δηλ. καὶ τῶν φανερῶν καὶ τῶν μυστικῶν (=ἀπορρήτων) σκεδίων του καὶ συγχρόνως στρατηγὸς καὶ ἀπόλυτος κύριος (=δεσπότης) καὶ ταμίας, καὶ πανταχοῦ αὐτοπροσώπως νὰ παρευρίσκηται εἰς τὸ στράτευμα, ως πρὸς μὲν τὸ νὰ διεξάγωνται (=πρὸς μὲν τὸ πράττεσθαι) αἱ πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις αὐτοῦ (=τὰ τοῦ πολέμου) ταχέως καὶ ἐν καταλλήλῳ στιγμῇ (ἐγκαίρως), (τοῦτο) εἶνε μέγα πλεονέκτημα (=πολλῷ προέχει), ως πρὸς δὲ τὰς συμφιλιώσεις (=καταλλαγάς), τὰς διόποιας ἐκεῖνος εὐχαρίστως (=ἄσμενος) ἤθελε κάμει πρὸς τοὺς Ὁλυνθίους (τοῦτο) φέρει ἀντίθετον ἀποτέλεσμα (εἴνε μειονέκτημα). Διότι

είνε φανερὸν εἰς τοὺς Ὀλυνθίους, δτι τώρα οὗτοι δὲν πολεμοῦσι περὶ δόξης οὐδὲ πρὸς ὑπεράσπισιν μέρους τινὸς τῆς χώρας των, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀποφύγωσι τὴν καταστροφὴν (=ὑπὲρ ἀναστάσεως) καὶ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς πατρίδος των, καὶ γνωρίζουσιν, ἐκεῖνα τὰ διοῖα ἔκαμεν ὁ Φίλιππος εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν Ἀμφιπολιτῶν, οἵτινες παρέδωσαν εἰς αὐτὸν τὴν πόλιν των, καὶ δσα (ἔκαμε) εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν Πυδναίων, οἵτινες ὑπεδέχθησαν αὐτόν· καὶ ἐν γένει (=ὅλως) ἢ τυραννὸς (ἢ ἀπόλυτος μοναρχία), κατὰ τὴν γνώμην μου (=οἶμαι), δὲν ἐμπνέει καμμίαν ἐμπιστοσύνην (πίστιν) εἰς τὰ δημοκρατικὰ πολιτεύματα, καὶ μάλιστα (=ἄλλως τε καί), ἐὰν ταῦτα ἔχωσι γειτονικὴν χώραν πρὸς αὐτὴν (τὴν τυραννίδα).

6. Ἐπειδὴ λοιπὸν σεῖς, δ ἄνδρ. Ἀθην., ἔχετε ἐννοήσει ταῦτα, καὶ (ἐπειδὴ) ἔχετε ὑπ' ὅψιν σας δσα πρέπει (νὰ ἔχητε ὑπ' ὅψιν σας), λέγω, δτι πρέπει σεῖς νὰ ἔχητε θέλησιν (προθυμίαν) καὶ νὰ ἔξεγερθῆτε καὶ νὰ ἔχητε ἐστραμμένην τὴν προσοχὴν σας εἰς τὸν πόλεμον περισσότερον τώρα παρὰ ἄλλοτε (=εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν), συνεισφέροντες χρήματα προσθύμως καὶ σεῖς οἱ Ἰδιοὶ ἐκστρατεύοντες καὶ ἐν γένει μὴ ὑστεροῦντες εἰς τίποτε. Διότι δὲν ὑπάρχει εἰς ὑμᾶς κανεὶς λόγος καὶ καμμία πρόφασις τοῦ νὰ μὴ εἰσθε πρόθυμοι τοῦ νὰ κάμνητε τὰ δέοντα (τὸ καθῆκόν σας). Διότι τώρα δά, ἐκεῖνο τὸ δποῖον πολλάκις μέχρι τοῦδε (=τέως) πάντες ἐπανελάμβανον (=ἐθρύλουν), δτι δηλ. πρέπει ήμεῖς νὰ περιπλέξωμεν τοὺς Ὀλυνθίους εἰς πόλεμον κατὰ τοῦ Φιλίππου (=ἐκπολεμῆσαι Ὀλυνθ. Φιλίππῳ) ἔχει συμβῆ μόνον τον, καὶ μάλιστα (=καὶ ταῦτα) κατὰ τρόπον, δποῖος παρὰ πολὺ συμφέρει εἰς ὑμᾶς. Διότι ἐὰν οὗτοι (οἱ Ὀλυνθ.) ἡθελον ἀναλάβει τὸν πόλεμον (κατὰ τοῦ Φιλ.) πεισθέντες ὑφ' ὑμῶν, θὰ ἡσαν ἐπισφαλεῖς (ἀβέβαιοι) σύμμαχοι καὶ ἵσως ἐπὶ τινα χρόνον (=μέχρι τον) θὰ εἰλχον τὴν γνώμην ταύτην (δτι πρέπει νὰ πολεμ. κατ' αὐτοῦ). Ἐπειδὴ δμως μισοῦσι τὸν Φιλίππον ἔνεκα τῶν δυσαρεσκειῶν, τὰς δποίας ἔχουσι πρὸς αὐτὸν (=ἐκ

τῶν . . . ἔγκλημάτων), εἶνε ἐπόμενον (=εἰκὸς ἔστι) αὐτοὶ νὰ
ἔχωσι σταθερὰν (διαρκῆ) τὴν (κατὰ τοῦ Φιλ.) ἔχθραν δὶ' ἔκεινα
τὰ ὅποια (=ὑπὲρ ὃν) φοβοῦνται (μήπως πάθωσι) καὶ δὶ' ὅσα
ἔχουσι πάθει ὑπὸ αὐτοῦ.

8. Δὲν πρέπει λοιπόν, ω̄ ἄνδρο. Ἀθην., τοιαύτην εὐκαιρίαν,
ἥτις ἔχει παρουσιασθῇ εἰς ὑμᾶς (=καιρὸν παραπεπτωκότα) νὰ
ἀφήσῃτε νὰ σᾶς διαφύγῃ, καὶ νὰ πάθητε τὸ αὐτὸν (κακόν), τὸ
ὅποιον πολλάκις μέχρι τοῦδε (==ἡδη) ἔχετε πάθει. **Διότι ἐὰν ἡμεῖς,**
ὅτε εἰχομεν ἐπανέλθει ἐκ τῆς ἐκστρατείας, τὴν ὅποιαν εἰχομεν κά-
μει πρὸς βοήθειαν τῶν Εὐβοέων (=βεβοηθηκότες Εὐβοεῦσι), καὶ
εἰχον παρουσιασθῇ εἰς τοῦτο ἐδῶ τὸ βῆμα ἐκ τῶν Ἀμφιπολιτῶν
δι' Ἰέραξ καὶ δι' Στρατοκλῆς προτρέποντες ὑμᾶς νὰ πλεύσωμεν καὶ
νὰ παραλάβωμεν τὴν πόλιν αὐτῶν, ἐδεικνύομεν τὴν αὐτὴν
προσθυμίαν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν Ιδίων, τὴν ὅποιαν βεβαίως (ἐδείξα-
μεν) πρὸς σωτηρίαν τῶν Εὐβοέων, **θὰ κατελαμβάνετε** (=εἴχετε
ἄν) **τότε τὴν Ἀμφίπολιν** καὶ **θὰ ἥσθε ἀπηλλαγμένοι** ὅλων
τῶν μετὰ ταῦτα φροντίδων (=ἀπηλλαγμένοι ἀν ἥτε . . .). **Καὶ**
πάλιν, δτε ἡ Πύδνα, ἡ Ποτείδαια, ἡ Μεθώνη, αἱ Παγασαί, αἱ
ἄλλαι δχυραὶ θέσεις (=τὰ ἄλλα χωρία) διὰ νὰ μὴ χρονοτριβῶ
ἀναφέρων ἐν ἔκαστον ἐκ τούτων (τῶν χωρίων), **ἀνηγγέλλοντο**
εἰς ὑμᾶς, δτι ἐποιορκοῦντο, **ἐὰν τότε** (κατ' ἔκεινον τὸν χρόνον)
ἡμεῖς αὐτοὶ (αὐτοπροσώπως) **ἡρχόμεθα** εἰς βοήθειαν ἐνὸς ἐκ
τούτων καὶ μάλιστα τοῦ πρώτου (δηλ. τῆς Πύδνης), **θὰ εἴχομεν**
τώρα τὸν Φελιππον εὐκολοπολέμητον (=δάσον πολεμεῖσθαι)
καὶ πολὺ ταπεινότερον. **Άλλα τώρα πλέον,** (ω̄ς ἔχουσι τὰ πράγ-
ματα), **ἐπειδὴ** ἡμεῖς τὴν μὲν ἔκάστοτε παρουσιαζομένην περί-
στασιν (=τὸ μὲν παρὸν ἀεὶ) **παραμελοῦμεν**, περὶ δὲ τῶν μελ-
λόντων πραγμάτων (**ἐπειδὴ**) **νομίζομεν**, δτι **θὰ λάβωσι μόνα**
τῶν καλὴν ἔκβασιν (=καλῶς σχήσειν), **ηνέξησαμεν**, ω̄ ἄνδρο.
Ἀθην., τὸν Φελιππον ἡμεῖς **καὶ κατεστήσαμεν** αὐτὸν τόσον
μεγάλον (Ισχυρὸν) (=τηλικοῦτον), ὅσον δὲν ὑπῆρξε κανεὶς μέχρι¹
τοῦδε (=πω) βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας. **Σήμερον** (=νυνὶ) **λοιπὸν**

έχει παρουσιασθή εἰς τὴν πόλιν σπουδαία εὐκαιρία (=καιρός τις), δηλ. αὐτὴ ἡ δούλια παρέχεται ὑπὸ τῶν Ὀλυμπίων, μόνη της (=αὐτόματος), ἡ δούλια δὲν εἶναι κατωτέρα ἀπὸ καμμίαν ἄλλην εὐκαιρίαν ἐξ ἔκεινων, αἵτινες παρουσιάσθησαν εἰς ὑμᾶς πρότερον (=τῶν προτέρων ἔκεινων).

10. Καὶ ἐγὼ τοὺλάχιστον νομίζω, ὃ ἄνδρ. Ἀθην., διτι
εάν τις ἥθελεν ὑπολογίσει δρυθῶς (=καταστὰς δίκαιος λογι-
στὴς) τὰς εὐεργεσίας, τὰς δούλιας οἱ θεοὶ ἔχουν κάμει εἰς ἡμᾶς
(=τῶν ὑπηργμένων), ἀν καὶ (=καίπερ) πολλὰ (πράγματά μας)
δὲν εὑρίσκονται εἰς τὴν κατάστασιν, τὴν δούλιαν πρόπει (νὰ εὑρί-
σκωνται) (=ῶς δεῖ), ἥθελε χρεωστεῖ ἐν τούτοις (=δμως ἀν
ἔχειν) μεγάλην εὐγνωμοσύνην εἰς αὐτούς, δικαίως (=εἰκότως).
διότι τὸ μὲν νὰ ἔχωμεν χάσει πολλὰ (πολλὰς πόλεις) κατὰ τὸν
πόλεμον (περὶ τῆς Ἀμφιπόλεως), δικαίως δύναται τις νὰ (τὸ)
θεωρήσῃ (=θείη ἀντιτις) ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἴδικῆς μας ἀμε-
λείας, τὸ δὲ νὰ μὴ ἔχωμεν πάθει πρὸ πολλοῦ (=πάλαι) τούτο
(τὴν ἀπώλειαν τῶν πόλεων) καὶ νὰ ἔχῃ πρὸς τούτοις παρου-
σιασθῇ (=πεφηνέναι τε) εἰς ἡμᾶς |συμμαχία, ἡ δούλια δύνα-
ται ν̄ ἀντισταθμίσῃ (νὰ ἐπανορθώσῃ) τὰς ἀπωλείας ταύτας
(=συμμ. ἀντίρροπον τούτων), ἀν ἐπιθυμοῦμεν νὰ κάμνωμεν
καλὴν χρῆσιν (νὰ ἐπωφελούμεθα) αὐτῆς, (τούτο) ἐγὼ τούλά-
χιστον δύναμαι νὰ (τὸ) θεωρήσω, ὡς εὐεργεσίαν δρειλομέ-
νην εἰς τὴν εὔνοιαν ἔκεινων (=τῆς παρὸ ἔκεινων εὔνοίας). Άλλα
εἰς ταύτας (τὰς εὐεργεσίας τῶν θεῶν) συμβαίνει (=έστιν), ως νο-
μίζω, τὸ αὐτὸ (=παρόμοιον), τὸ δούλιον (συμβαίνει) καὶ εἰς τὴν
ἀπόκτησιν χρημάτων· δηλαδή, ἀν μὲν διατηρήσῃ τις, δσα (χρή-
ματα) ἥθελε λάβει παρά τινος, χρεωστεῖ μεγάλην εὐγνωμοσύνην
εἰς τὴν τύχην, ἀν δὲ ἀνεπαισθήτως τὰ ἔξοδεύσῃ (=ἀν λάθη
ἀναλώσας), μαζὶ μὲ τὰ χρήματα (τὰ δούλια ἔλαβε) ἀποβάλλει
συνήθως (=συνανήλωσε) καὶ τὴν ἀνάμνησιν (=τὸ μεμνῆσθαι)
τῆς (δρειλομένης) εὐεργεσίας. Οὕτω (δμοίως) προκειμένου καὶ περὶ
τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων· δσοι δὲν ἔχρησιμοποίησαν καλῶς

(=δρθῶς) τὰς περιστάσεις, καὶ ἐὰν συνέβῃ εἰς αὐτοὺς καλόν τι (εὐεργεσία) ἐκ μέρους τῶν θεῶν, δὲν ἐνθυμοῦνται τοῦτο· διότι συμφώνως πρὸς τὴν τελευταίαν ἔκβασιν κρίνεται (ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων) ἔκαστον ἐξ ἑκείνων, τὰ δποῖα συνέβησαν πρότερον. **Διὰ τοῦτο πρέπει ἡμεῖς νὰ σκεψθῶμεν πολὺ σοβαρῶς** (=καὶ σφόδρα) περὶ τούτων, τὰ δποῖα μᾶς ὑπολείπονται (=τῶν λοιπῶν), **ἴνα ἐπανορθώσαντες** (δρθῶς χρησιμοποιήσαντες) ταῦτα, **ἔξαλεψωμεν** τὴν κακὴν φῆμην, δι' ὅσα ἔχομεν πράξει (διὰ τὰς πράξεις μας). **Ἐὰν δὲ ἀφήσωμεν** καὶ τούτους τοὺς ἀνθρώπους **νὰ καταστραφῶσι**, (καὶ ἐὰν) **ἔπειτα** (=εἶτα) **ἔκεινος ὑποτάξῃ** (=καταστρέψεται) τὴν "Ολυνθον, **ἄς μοι εἴπη τις** ἐξ ὑμῶν, τὶ τέλος πάντων (=ἔτι) (θὰ είνε ἔκεινο, τὸ δποῖον) θὰ ἐμποδίσῃ (=ἔσται τὸ κωλῦον) αὐτὸν νὰ βαδίζῃ, δπου θέλει.

13. **"Αράγε σκέπτεται τις ἀπὸ σᾶς, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ἔξετάζει τὸν τρόπον μὲ τὸ δποῖον (πῶς)** (=τὸν τρόπον, δι' ὅν) **ὅ Φιλ.** ἔχει γίνει μέγας, ἐν ὧ κατὰ ἀρχὰς ἦτο μικρὸς καὶ ἀνίσχυρος; ἀφοῦ κατὰ πρῶτον ἐκυρίευσε τὴν Ἀμφίπολιν, μετὰ ταῦτα τὴν Πύδναν, κατόπιν τὴν Ποτείδειαν, μετὰ ταῦτα (=αὖθις) τὴν Μεθώνην, **ἔπειτα εἰσῆλθεν εἰς** τὴν Θεσσαλίαν[·] μετὰ ταῦτα τὰς Φεράς, τὰς Παγασάς, τὴν Μαγνησίαν, δλα τὰ ἔκει πράγματα (=πάντα), ἀφοῦ ἐτακτοποίησε κατὰ τὸν τρόπον, τὸν δποῖον (ὅπως) ἥθελε, εἰσῆλθεν εἰς τὴν Θράκην[·] **ἔπειτα ἔκει, ἀφοῦ** ἄλλους μὲν ἐκ τῶν βασιλέων **ἔξευθρόνισε** (=ἔκβαλών), ἄλλους δὲ **ἔγκατέστησε** (=καταστήσας), ἥσθένησε[·] κατόπιν ἀφοῦ ἀνέλαβεν ἐκ τοῦ νόσου (=δαΐσας), δὲν παρεδόθη εἰς τὴν ἀνάπαυσιν (=ἐπὶ τὸ ὁαθυμεῖν), ἄλλ[·] εὐθὺς ἐπετέθη κατὰ τῶν Ολυνθίων. **Τὰς δὲ ἐκστρατείας αὐτοῦ** ἐναντίον τῶν Ἰλλυριῶν καὶ τῶν Παιόνων καὶ τοῦ Ἀρύβια καὶ εἰς οἰνοδήποντε ἄλλο μέρος (=ὅποι) δύναται τις νὰ εἴπῃ, **παραλείπω**.

14. «Πρὸς τίνα λοιπὸν σκοπὸν (=τὶ οὖν), δύναται τις νὰ εἴτη, «λέγεις τώρα εἰς ἡμᾶς ταῦτα»; **ἴνα μάθητε, ὃ ἄνδρος Ἀθην., καὶ ἐνοήσητε ἀμφότερα,** δηλαδή, πότον (=ώς) είνε ἐπιζήμιον

(=ἀλυσιτελές) καὶ τὸ νῦν ἀφήνωμεν πάντοτε νὰ μᾶς διαφεύγουν (=τὸ προῖεσθαι) αἱ παρουσιαζόμεναι εὐκαιρίαι (=τι τῶν πραγμάτων) ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης (=καθ' ἔκαστον), καὶ τὴν διαρκῆ ἐνασχόλησιν (τοῦ Φιλίππου) εἰς πολλὰ πράγματα (=τὴν πολυπραγμοσύνην), τὴν δποίαν οὗτος μεταχειρίζεται (=ἡ χρῆται) καὶ μετὰ τῆς δποίας συζῆ, καὶ ἔνεκα τῆς δποίας (=ὑφῆς) δὲν εἶνε δυνατὸν (=οὐκ ἐστιν) νὰ ἡσυχάσῃ (=δπως ἡσυχ. σχῆσει) ἀρκεσθεὶς εἰς ἐκεῖνα, τὰ δποῖα ἔχει πράξει μέχρι σήμερον (=τοῖς πεπραγμένοις). Ἐὰν δὲ οὗτος μὲν ἔχῃ σχηματίσῃ τὴν γνώμην (=ἔγνωκὼς ἐσται), δτι πρέπει νὰ προσπαθῇ νὰ κατορθώῃ (=πράττειν) ἐκάστοτε κάτι τι μεγαλύτερον ἐκείνων, τὰ δποῖα ἔχουσι πραχθῆ ὑπ' αὐτοῦ (=τῶν ὑπαρχόντων), ἡμεῖς δὲ (ἔχομεν τὴν γνώμην), δτι δὲν πρέπει νὰ ἀναμιγνυθεθα (==ῶς . . . ἀντιληπτέον ἐστι) μετὰ δραστηριότητος (=ἔρρωμένως) εἰς καμμίαν (=οὐδενὸς) ἐκ τῶν ὑποθέσεων τῆς πόλεως (=τῶν πραγμάτων) σκεφθῆτε, εἰς τὶ (ποῦ) τέλος πάντων (=ποτὲ) ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ καταλήξῃ αὐτῇ ἡ κατάστασις (=ταῦτα). Ἐν δνόματι τῶν θεῶν, ποῖος ἀπὸ σᾶς εἶνε τόσον ἀνόητος (=οὗτος εὐήθης), ὥστε (=δόστις) νῦν ἀγνοῆ, δτι δὲν ἔκει (ἐν Μακεδονίᾳ) πόλεμος θὰ ἔλθῃ (=ἰὸν πόλεμον ἤξοντα) ἀπὸ ἔκει ἐνταῦθα (=δεῦρο), ἀν παραμελήσωμεν τὰ πράγματα (τὰς ὑποθέσεις) τῆς πόλεως; Ἀλλ' ὅμως, ἐὰν γίνη τοῦτο, φοβοῦμαι, ὃ ἀνδρεῖς Ἀθην., μήπως, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, κατὰ τὸν δποῖον (=ῶσπερ) (=καθὼς) οἱ δανειζόμενοι ἀπερισκέπτως (=δραδίως) χρήματα, μὲ βαρεῖς τόκους, ἀφοῦ ζήσωσιν ἐν εὔτυχίᾳ ἐπ' ὀλίγον χρόνον, ἔπειτα χάνουσι καὶ τὴν πατρικήν των περιουσίαν (=τῶν ἀρχαίων), οὕτως καὶ ἡμεῖς φανῶμεν, δτι μὲ μεγάλην ζημίαν μας (=ἐπὶ πολλῷ τόκῳ) ὑπήρξαμεν νωθροὶ (=ἔρρωμημηκότες), καὶ, ἔπειδὴ ζητοῦμεν (νὰ κάμνωμεν) πάντα, ὅσα μᾶς εὐχαριστοῦσι (=πρὸς ἡδονήν), (μήπως) ἔπειτα εὐρεθῶμεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κάμνωμεν πολλὰ καὶ δυσάρεστα (=χαλεπά) ἐκ τούτων, τὰ δποῖα (=εξ ὧν) δὲν ἡθέλομεν (νὰ κάμνωμεν), καὶ (μή·

πως) διψονινδυνεύσωμεν νὰ χάσωμεν τὰ κτήματά μας τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὴν Ἰδικήν μας χώραν.

16. Τὸ μὲν λοιπὸν νὰ κατακρίνῃ τις, ἵσως ἥθελεν εἴπει τις (=φήσαι ἀν), δτι εἶνε εὔκολον καὶ (ἴδιον) παντὸς (πᾶς τις δύναται νὰ κάμῃ τοῦτο), τὸ δὲ νὰ λέγῃ τις τὴν γνώμην του (=τὸ δὲ ἀποφαίνεσθαι γνώμην), τὶ πρέπει νὰ πράξωμεν εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις, τοῦτο (ἥθελεν τις εἴπει), δτι εἶνε (ἴδιον) συμβούλου (δύναται νὰ πράξῃ ἀνπεύθυνος σύμβουλος). Ἐγὼ δὲ δὲν ἀγνοῶ μὲν (γνωρίζω), ὃ ἄνδρες Ἀθην., τοῦτο, δτι δηλαδὴ πολλάκις ὑμεῖς, ἐὰν ὑπόθεσις τις (=τι) δὲν ἀποβῇ συμφώνως πρὸς τὴν γνώμην σας, δὲν δργίζεσθε (=οὐ.. ἐν δργῇ ποιεῖσθε) κατὰ τῶν αἰτιῶν (τῆς κακῆς ἐκβάσεως τῆς ὑποθέσεως), ἀλλὰ (τοῦναντίον) κατ' ἐμείνων, οἵτινες τελευταῖοι ὠμίλησαν περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης (=περὶ τῶν πραγμάτων). ἀλλ' ὅμως (καίτοι γνωρίζω τοῦτο) νομίζω, δτι δὲν πρέπει (=οὐ δεῖν), ἀποβλέπων εἰς τὴν ἀτομικήν μου ἀσφάλειαν, ν' ἀποσιωπήσω ἐκ φρύσου (=ὑποστέλλασθαι) αὐτά, τὰ δποῖα θεωρῶ, δτι εἶνε συμφέροντα εἰς ὑμᾶς.

17. Λέγω λοιπόν, δτι πρέπει σεῖς διὰ διπλῆς ἐνεργείας (=διχῇ) νὰ σπεύσητε εἰς βοήθειαν τῶν πραγμάτων τῆς πόλεως, δηλαδὴ μὲ τὸ νὰ σώζητε (=τῷ σώζειν) (σώζοντες) τὰς πόλεις (τῆς Χαλκιδικῆς) χάριν τῶν Ὁλυνθίων καὶ μὲ τὸ ν' ἀποστέλλητε (ἀποστέλλοντες) στρατιώτας, ἵνα κάμωσι τοῦτο, καὶ μὲ τὸ νὰ βλάπτητε (=τῷ κακῷ ποιεῖν) (βλάπτοντες) τὴν χώραν ἐκείνουν δι' ἄλλων πλοίων καὶ στρατιωτῶν· ἐὰν δὲ παραμελήσητε (νὰ πράξητε) τὸ ἐν ἐκ τῶν δύο (=θατέρου) τούτων, φροβοῦμαι, μήπως ἡ ἐκστρατεία μᾶς ἀποβῇ ματαία καὶ ἀνωφελής. Διότι εἴτε, ἐν φ σεῖς βλάπτητε τὴν χώραν ἐκείνουν, ἀνεχθεὶς τοῦτο, ὑποτάξῃ τὴν Ὅλυνθον, (ἐπειτα) ἀφοῦ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ἰδικήν του χώραν εὐκόλως θ' ἀποκρούσῃ ύμᾶς· εἴτε, ἀφοῦ σεῖς ἀποστέλλητε βοήθειαν μόνον εἰς τὴν Ὅλυνθον, βλέπων οὗτος, δτι ἡ πατρίς του (=τὰ οἴκοι) δὲν διατρέχει κανένα κίνδυνον, ἐξακολουθήσῃ τὴν πολιορκίαν (=προσκαθεδεῖται τοῖς πράγμασι).

(τῶν ἐν τῇ Χαλκιδ. πόλεων) καὶ ἐπιμείνῃ (=προσεδρεύσει) εἰς αὐτήν, μὲ τὸν καιρὸν θὰ ὑπερισχύσῃ (=περιέσται) τῶν πολιορκουμένων, (θὰ ἀναγκάσῃ αὐτὸὺς νὰ παραδοθῶσιν). Πρέτει λοιπὸν ἡ βοήθεια νὰ εἴνε μεγάλη καὶ δύο εἰδῶν (διπλῆ).

19. Καὶ περὶ μὲν τῆς ἀποστολῆς τῆς βοηθείας ὑμῶν (πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων) ταύτην τὴν γνώμην ἔχω· δύσον ἀφορᾶ δὲ τὰ χρηματικὰ μέσα (=περὶ χρημάτων πόρου), ὑπάρχουσι, ὃ ἄνδρος Ἀθην., εἰς ὑμᾶς στρατιωτικὰ χρήματα, ὑπάρχουσι, δύσα δὲν ὑπάρχουσιν, εἰς κανένα ἐκ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἀλλ' δύμως σεῖς λαμβάνετε ταῦτα (καὶ τὰ ἔξοδεύετε) οὕτως πως, δηλαδή, δύποτε θέλετε (σᾶς ἀρέσει). Ἐάν μὲν λοιπὸν ταῦτα ἀποδώσητε, δύποτε διφεύλετε εἰς τοὺς ἐκστρατεύοντας, δὲν ἔχετε καμμίαν ἀνάγκην ἄλλων χρημάτων, ἐάν δὲ δὲν ἀποδώσητε ταῦτα εἰς τοὺς ἐκστρατεύοντας (=εἰδέμην), ἔχετε ἀνάγκην χρημάτων (=προσδεῖ), ἢ διὰ νὰ εἴπω ὅρθότερον (=μᾶλλον δὲ) ἔχετε ἔλλειψιν ὅλου τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τοὺς στρατιώτας (=ἄπαντος ἐνδεῖ τοῦ πόρου). «Πρὸς τίνα σκοπὸν (=τί οὖν;) (λέγεις ταῦτα);» Ἰθελε εἴπῃ τις, «προτείνεις ἔγγράφως ταῦτα τὰ χρήματα (=τὰ θεωρικὰ) νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τοὺς στρατιώτας;» Μὰ τὸν Δία ἐγὼ τούλάχιστον (δὲν προτείνω τοιοῦτόν τι) (=Θεὸς νὰ φυλάξῃ, δχι!). **Διότι** ἔγὸς **νομίζω μόνον**, διτὶ πρέπει νὰ ἐτοιμασθῶσι στρατιῶται καὶ τὰ χρήματα ταῦτα (τὰ θεωρικὰ) νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς στρατιωτικὰ καὶ νὰ ὑπάρχῃ μία καὶ ἡ αὐτὴ τάξις (=μάιν τὴν αὐτὴν σύνταξιν) καὶ τοῦ νὰ λαμβάνῃ ἔκαστος τῶν πολιτῶν (τὰ χρήματα) καὶ τοῦ νὰ κάμνῃ τὸ καθῆκόν του· σεῖς δὲ (νομίζετε, διτὶ πρέπει) νὰ λαμβάνητε αὐτὰ οὕτω πως, χωρὶς δηλ., νὰ ἐκτελῆτε τὸ καθῆκόν σας (=ἀνευ πραγμάτων), διὰ τὰς ἐօρτάς. Οὕτω λοιπὸν ὑπολείπεται εἰς ὑμᾶς (=λοιπὸν ἔστι), κατὰ τὴν γνώμην μου (=οἴμαι), πάντες νὰ συνεισφέρητε χρήματα, ἂν εἴνε ἀνάγκη πολλῶν (χρημάτων), πολλά, ἂν δὲ εἴνε ἀνάγκη δλίγων (χρημάτων), δλίγα. «Ἐχομεν δ' ἀπόλυτον ἀνάγκην χρημάτων, καὶ ἀνευ τούτων δὲν

είνε δυνατὸν νὰ γίνῃ οὐδὲν ἔξι ἐκείνων, τὰ δόποια πρέπει νὰ κάμωμεν (=τῶν δεόντων). Προτείνουσι δὲ καὶ μερικοὶ ἄλλοι ἄλλα χρηματικὰ μέσα, ἐκ τῶν δόποιών ἐκλέξατε (=ῶν ἔλεσθε), (ἐκεῖνα) τὰ δόποια νομίζετε, δτι σᾶς συμφέρουσι· καὶ ἔως ὅτου ἀκόμη είνε καιρὸς ἀναμιχθῆτε μετὰ δραστηριότητος εἰς τὰ πράγματα.

21. Πρέπει δὲ νὰ ἔχητε ὑπ’ ὄψιν σας καὶ νὰ σκεφθῆτε, εἰς ποίαν κατάστασιν (=ἐν φ) ενδιόσκονται (=καθέστηκε) τώρα τὰ πράγματα τοῦ Φιλίππου. Διότι τὰ πράγματα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ παρόντος (=τὰ παρόντα αὐτῷ) οὔτε (τόσον) καλὰ εἶνε τακτοποιημένα (=εὐτρεπῶς ἔχει), δπως φαίνονται (=ῶς δοκεῖ) καὶ (ὅτις) ἥθελε τις εἴπει ἐξετάζων αὐτὰ ἐπιπολαίως (=μὴ ἀκριβῶς), οὔτε ενδιόσκονται εἰς ἀριστην κατάστασιν (=οὐδὲ ὡς ἀν κάλλιστα ἔχοι), οὔτε ἐκεῖνος ἥθελε κηρύξει ποτὲ τὸν πόλεμον τοῦτον, ἐὰν ἐνόμιζε (=ῳήθη), δτι θὰ παραστῇ ἀνάγκη (=δεήσειν) νὰ διεξάγῃ (πραγματικῶς) αὐτὸν (τὸν πόλεμον), ἀλλ’ ἥλπιζε τότε, δτι θὰ γένη κύριος ὅλων τῶν πραγμάτων τῶν Ὀλυνθίων (=ἀναιρήσεσθαι ἄπαντα τὰ πράγματα), ὁσὰν ἔξι ἐφόδου (διὰ μιᾶς ἐπιδρομῆς) (=ῶς ἐπιών), καὶ ἔπειτα ἡπατήθη. Τοῦτο λοιπὸν κατὰ πρῶτον ἀνησυχεῖ αὐτόν, διότι ἐγένετο (=γεγονός) χωρὶς νὰ τὸ περιμένῃ (=παρὰ γνώμην) (παρὰ προσδοκίαν), καὶ προξενεῖ εἰς αὐτὸν μεγάλην στενοχωρίαν (=ἀδυμπίαν), ἔπειτα δὲ (ἀνησυχοῦσιν καὶ στενοχωροῦσιν αὐτόν), τὰ πράγματα τῶν Θεσσαλῶν (οἱ Θεσσαλοί). Διότι (ταῦτα τὰ πράγματα τῶν Θεσσαλῶν) οὗτος δὲ λαός, ὃς γνωστὸν (=δῆπον), δὲν ἴπτο ἀξιόπιστος καὶ ἐκ φύσεως καὶ πάντοτε (ἐκ συνηθείας) εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, πολὺ δὲ ἀναξιόπιστος (=κομιδῆ δὲ ἀπιστα), δπως ἴπτο (εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους), εἶνε καὶ τώρα ἀκόμη εἰς τοῦτον (τὸν Φίλιππον). Διότι (οὗτοι οἱ Θεσσαλοί) ἔχουσιν ἀποφασίσει (=ἔψηφισμένοι εἰσὶν) νὰ ἀπαιτῶσι παρ’ αὐτοῦ τὰς Παγασὰς καὶ ἔχουσιν ἐμποδίσει αὐτὸν νὰ ὀχυρώῃ τὴν Μαγνησίαν. Ήκουον δὲ προσέτι ἐγὼ τούλαχιστον παρά τινων (Θεσσαλῶν), δτι

δὲν θὰ δώσωσιν πλέον εἰς αὐτὸν (=δώσοιεν) καὶ τὰς προσόδους τῶν λιμένων καὶ τῶν ἀγορῶν, ἵνα ἔκεῖνος καρποῦται (ἀπολαμβάνη) ταύτας· διότι (ἔλεγον οὗτοι δτι) διὰ τούτων τῶν προσόδων (=ἀπὸ τούτων) πρέπει (=δέοι) νὰ διοικῇ τις τὴν πολιτείαν (=τὰ κοινὰ) τῶν Θεσσαλῶν, καὶ νὰ μὴ λαμβάνῃ αὐτὰς ὁ Φίλιππος.
Ἐὰν δὲ οὗτος στερηθῇ τῶν χρημάτων τούτων, θὰ εὑρεθῇ (=καταστήσεται) εἰς πολὺ στενόχωρον θέσιν (=κομιδῇ εἰς στενὸν) νὰ ἔξικονομήσῃ τὴν τροφὴν (τὴν συντήρησιν) τῶν μισθοφόρων αὐτοῦ.

23. Ἀλλ' ὅμως πρέπει (=χρὴ) νὰ νομίζῃ τις, δτι οἱ Παιόνες καὶ οἱ Ἰλλυριοὶ καὶ ἐν γένει (=ἀπλῶς) ἀπαντεῖς οὗτοι (οἱ ὑποτεταγμένοι ὑπὸ τοῦ Φιλίππου) μετὰ μεγαλυτέρας εὐχαριστήσεως θὰ ἥσαν (=ῆδιον ἢν εἶναι) ἐλεύθεροι παρὰ δοῦλοι· διότι δὲν εἴνε συνειθισμένοι (=ἀήθεις εἰσὶ) νὰ εἶναι ὑπήκοοι ἄλλου τινός, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος, καθὼς λέγουσι, φέρεται ὑβριστικῶς (ἀλαζονικῶς) πρὸς αὐτούς. Καὶ μὰ τὸν Δία, δὲν εἴνε ἵσως δλως διόλου ἀπίστευτον τοῦτο· διότι τὸ νὰ εὐτυχῇ τις (=εὖ πράττειν) παρὰ τὴν ἀξίαν του γίνεται ἀφορμὴ εἰς τοὺς ἀνοήτους τοῦ νὰ μὴ σκέπτωνται ὅρθῶς (=τοῦ κακῶς φρονεῖν), ἔνεκα τοῦ δποίου (=διόπερ) φαίνεται, δτι εἴνε δυσκολώτερον (=χαλεπότερον) πολλάκις νὰ φυλάξῃ τις τὰ ἀγαθὰ (τὰ ὅποια ἔχει) ἀπὸ τοῦ νὰ ἀποκτήσῃ αὐτὰ (=τοῦ κτήσασθαι).

24. Πρέπει λοιπόν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀφοῦ θεωρήσητε τὴν κακὴν περίστασιν (=τὴν ἀκαιρίαν) ἔκείνου, ὡς εὐκαιρίαν δι’ ἔσας (=ῦμέτερον καιρόν), μετὰ προθυμίας (=έτοιμως) νὰ ἐπέμβητε (=συνάρασθαι) εἰς τὰ πράγματα, καὶ πρεοβείας ἀποστέλλοντες, δι’ ὅσα (=ἐφ’ ἄ) εἴνε ἀνάγκη, καὶ οἱ ἔδοι τετρατεύοντες καὶ ἔξεγείροντες ὅλους τοὺς ἄλλους, σκεπτόμενοι, ἐάν δ Φίλιππος ἥθελε λάβει καθ’ ἡμῶν τοιαύτην εὐκαιρίαν (τὴν δποίαν ἔχομεν ἡμεῖς) καὶ ἥθελε γίνει πόλεμος πλησίον τῆς χώρας ἡμῶν, μετὰ πόσης προθυμίας (=πῶς έτοιμως) νομίζετε, δτι αὐτὸς ἥθελεν ἔλθει ἐναντίον ὑμῶν; ἔπειτα δὲν ἐντρέπεσθε, ἐάν (διότι), ἐνῷ

ἔχετε εὐκαιρίαν, δὲν θὰ τολμήσητε νὰ πράξητε αὐτά, τὰ διοῖα ἥθελετε πάθει (παρὰ τοῦ Φιλίππου), ἐὰν εἶχε τὴν δύναμιν ἔκεινος;

25. Πρὸς τούτοις, ὡς ἀνδρός. Ἀθην., ἀς μὴ διαφύγῃ τὴν προσοχήν σας καὶ τοῦτο, δτι δηλαδὴ σήμερον εἶνε εἰς τὴν ἔξουσίαν σας (=ῦμῖν) ἡ ἐκλογὴ (=αἴρεσις), ποῖον ἐκ τῶν δύο (ἄν) πρέπει σεῖς νὰ πολεμῆτε ἔκει ἢ ἔκεινος πλησίον τῆς χώρας ὑμῶν (=παρὸς ὕμῖν). Διότι, ἐὰν μὲν ἀνθίστανται οἱ Ὀλυνθιοί (=τὰ τῶν Ὀλυνθίων), σεῖς ἔκει θὰ πολεμήσετε καὶ θὰ βλάψητε τὴν χώραν ἔκεινου, καρπούμενοι ἀφόβως ταύτην τὴν χώραν, τὴν διοῖαν ἔχετε (=τὴν ὑπάρχουσαν) καὶ ἡτις ἀνήκει εἰς σᾶς (=καὶ τὴν οἰκείαν) (τὴν Ἀττικήν). Ἄν δὲ ὁ Φίλιππος καταλάβῃ ἔκεινα τὰ μέρη (τὴν Ὀλυνθόν), τις θὰ ἐμποδίσῃ αὐτὸν νὰ βαδίσῃ πρὸς τὰ ἔδω (εἰς τὴν Ἀττικήν); Οἱ Θηβαῖοι (θὰ ἐμποδίσωσι αὐτόν); (φοβοῦμαι), μήπως εἶνε πολὺ πλερά ἀλήθεια νὰ τὸ εἶπῃ τις, οὗτοι προθύμως καὶ θὰ εἰσβάλωσι μετ' αὐτοῦ (εἰς τὴν Ἀττικήν). Ἀλλὰ (μήπως) θὰ ἐμποδίσωσιν αὐτὸν οἱ Φωκεῖς; οἱ διοῖοι δὲν δύνανται (=οἱ οὐχ οἴοι τε ὅντες) νὰ φυλάξωσι τὴν Φιλικήν των χώραν, ἐὰν σεῖς δὲν βοηθήσητε αὐτούς; ἢ (μήπως) ἄλλος τις (θὰ ἐμποδίσῃ αὐτόν); «Ἀλλὰ φίλε μοὺ (=ὦ ταῦ) (ὁ Φίλιππος) δὲν θὰ θελήσῃ νὰ βαδίσῃ (ἐναντίον τῆς χώρας μας).» Θὰ ἡτο δμως τοῦτο ἐν ἀπὸ τὰ πλέον παράδοξα, ἐὰν οὗτος δὲν πράξῃ, ἐφ' ὅσον δυνηθῇ, ταῦτα τὰ δποῖα, ἦν καὶ κινδυνεύῃ νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀνόητος (=ἀνοιαν δόφισκάνων), δμως. δημοσίᾳ διακηρύζεται (=ἐκλαλεῖ) (δηλ. δτι θὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Ἀττικήν).

27. 'Αλλ' δμως πόσον βεβαίως μεγάλη (=ῆλίκα) εἶνε ἡ διαφορὰ (=τὰ διάφορα) ἔδω ἢ ἔκει νὰ πολεμῆτε, νομίζω, δτι οὐδὲ συζητήσεως περὶ τούτου ὑπάρχει ἀνάγκη. Διότι, ἐὰν ἥθελε παραστῆ ἀνάγκη (=δεήσειν) σεῖς οἱ ἔδιοι νὰ στρατοπεδεύητε ἔξω τῆς πόλεως (=γενέσθαι ἔξω τῆς πόλεως) μόνον τριάκοντα ἡμέρας καὶ στρατοπεδεύοντες (=στρατοπέδῳ χρωμένους) νὰ λαμβάνητε ἐκ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ προϊόντων, δσα εἶνε ἀνάγκη (νὰ λαμβάνητε), χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἐντὸς τῆς χώρας ὑμῶν κανεῖς, ἔχθρος

ἐννοῶ, νομίζω, δτι περισσότερα (=πλείσια) ἥθελον ζημιωθῆ
οῖ γεωργοὶ καὶ κτηματίαι ἐξ ὑμῶν (=οἱ γεωργοῦντες), παρὰ δέ σα
ἔχετε δαπανήσει εἰς ὅλον τὸν προηγούμενον (=τὸν πρὸ τοῦ)
πόλεμον (περὶ τῆς Ἀμφιπόλεως). Ἐὰν δὲ μάλιστα πόλεμος τις
συμβῇ εἰς τὴν Ἀττικὴν, πόσα πρέπει νὰ νομίσῃ (νὰ ὑπολο-
γίσῃ) τις, δτι θὰ ζημιωθῆτε; καὶ ἐκτὸς τῆς (ὑλικῆς) ζημίας θὰ
προέλθῃ (=πρόσεσθ') καὶ ἡ καταφρόνησις (τῶν ἔχθρῶν πρὸς
ἡμᾶς) καὶ προσέτι (=ἔθ' =ἔτι) ἡ καταισχύνη διὰ τὰς πράξεις μας
(=τῶν πραγμάτων), ἡ ὅποια (ἥθική) ζημία δὲν εἶναι μικροτέρα
(εἶναι πολὺ μεγαλυτέρα) οἵασδήποτε (ἄλλης) ζημίας, κατὰ τὴν
κρίσιν βεβαίως τῶν φρονίμων ἀνθρώπων.

28. Πρέπει λοιπὸν (=δή), ἀφοῦ λάβητε ὑπ' ὅψει σας (=ου-
νιδόντας) ὅλα ταῦτα, ὅλοι ἀνεξαιρέτως (=ἄπαντας) νὰ σπεύδη-
τε εἰς βοήθειαν (τῶν Ὀλυνθ.) καὶ νὰ ἀπωθῆτε τὸν πόλεμον
(ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς) πρὸς τὰ ἔκει (εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ Χαλ-
κιδικήν), οἱ μὲν πλούσιοι, ἵνα πρὸς διατήρησιν τῆς μεγάλης
περιουσίας (=ὑπὲρ τῶν πολλῶν), τὴν ὅποιαν (=ῶν)—εὐτυχῶς
(=καλῶς ποιοῦντες)—ἔχουσι, δλίγα μόνον δαπανῶντες, τὸν ὑπό-
λοιπον πλοῦτόν των (=τὰ ὑπόλοιπα) καρποῦνται (ἀπολαμβά-
νονσι) ἀφόβως, οἱ δὲ ἔχοντες στρατεύσιμον ἥλικαν (=τοὺς δ'
ἐν ἡλικίᾳ), ἵνα, ἀφοῦ ἀποκτήσωσι (=κτησάμενοι) ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ
Φιλίππου τὴν πολεμικὴν ἔμπειρίαν, γίνωσι φοβεροὶ φύλακες
(φρουροὶ) τῆς πατρίδος (=τῆς οἰκείας γῆς), ὥστε νὰ διατηρῆται
αὕτη ἀβλαβῆς (=ἀκεραιόν), οἱ δὲ ὁρίτορες (=τοὺς δὲ λέγοντας),
ἵνα, ἡ λογοδοσία (=αἱ εὔθυναι) τῶν πολιτικῶν πράξεων αὐτῶν
(=τῶν πεπολιτευμένων αὐτοῖς) γίνη εὔκολος (ἵνα δύνανται νὰ
ἀπολογοῦνται εὐκόλως διὰ τὴν πολιτικήν των), διότι (=ῶς),
ὅποιανδήποτε ἔκβασιν (καλὴν ἢ κακὴν) (=ὅποια ἄττα) καὶ ἀν-
ἔχωσι δι' ὑμᾶς τὰ πράγματα (=περιστῆ τὰ πράγματα) τοιαύτην
κρίσιν (ἔπεική ἢ αὐστηρὰν) θὰ ἐκφέρητε ἡμεῖς καὶ περὶ τῶν
πράξεων αὐτῶν (=τῶν πετραγμένων αὐτοῖς). Εἴθε δὲ (τὰ πράγ-
ματα) ν' ἀποβῶσιν αἰσίως πρὸς τὸ καλὸν ὅλων ἡμῶν (=παντὸς
εἶνεκα).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Κικέρωνος. Μετάφρασις Γ'. καὶ Δ'. τῶν κατὰ Κατιλίνα λόγων. Πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Γ'. τάξεως τοῦ Γυμνασίου.

Θουκυδίδου. Μετάφρασις Δημηγοριῶν Α' καὶ Β' βιβλίου. Πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Γ' τάξεως τοῦ Γυμνασίου.

Θουκυδίδου. Μετάφρασις τοῦ ἴστορικοῦ μέρους τοῦ Α'. καὶ Β'. βιβλίου. Πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Β'. τάξεως τοῦ Γυμνασίου.

Δημοσθένους. Μετάφρασις τοῦ Β'. καὶ Γ'. τῶν Ὁλυνθιακῶν λόγων. Πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Β' τάξεως τοῦ Γυμνασίου.

Δημοσθένους. Μετάφρασις τοῦ Α'. καὶ Β'. τῶν Φιλαππικῶν. Πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Γ'. τάξεως τοῦ Γυμνασίου.

Τιμᾶται Δραχ. 1.50